

Att hvad 29 punkten i Ridderskapets och Adels privilegier den 16 Oktober 1723, i strid med ofvan angifna lagförändring, angående giftomannarätt, stadgar, varder upphäfdt, sedan Ridderskapet och Adeln blifvit hördt och till förändringen lemnat bifall.

Att, i händelse Ridderskapet och Adeln ej detta bifall lemna, hos Kongl. Maj:t anhålla att ofvan angifna lagbestämmelser måtte ega tillämpning i afseende på andra medborgare än Ridderskapet och Adeln.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm i Januari 1869.

A. Rydberg.

N:o 66.

Af Herr A. Rydberg: Om ändring i lagens stadgande rörande rättegångsfullmakt.

Tidsförhållandena kräfva ständigt nya lagar eller förändring af de äldre. Såväl i afseende på förändring af rättegångssättet som befordrandet af en skyndsammare lagskipning hafva många önskningar blifvit framställda. Det bör jemväl vara Representationens pligt att, äfven i det minsta, söka bereda sådana förändringar, som bidraga så väl till den enskildes fördel som ock att förekomma tidsutdrägt och dermed förenade kostnader vid rättegångar och dylikt.

Utgående från denna synpunkt och då jag varit i tillfälle att inse, det 4 § af 15 kap. Rättegångsbalken erfordrar någon förändring i så måtto, att telegram, innefattande fullmakt, borde tilläggas laga vitsord, torde motionen ej vara öfverflödig.

Genom mångahanda fall kunde en afgifven eller afsänd fullmakt förkomma och fatalier, hvaraf ens väl berodde, försittas.

Genom tillhjälp af ett telegram kunde oftast en sådan förlust förekommas och kostnader och tidspillan för återvinnande af fatalier med mera undvikas.

Jag föranlåtes fördenskull att vördsamt föreslå, det Riksdagen ville för sin del besluta samt hos Kongl. Maj:t anhålla, att ett tillägg gjordes i 4 § af 15 kap. Rättegångsbalken, hvarigenom samma § finge följande lydelse:

Ej må någon kära eller svara för annan, innan han antingen muntligen inför Rätten af sakegaren dertill förordnad är eller visar hans öppna bref derom med insegel.

Kan hufvudman sjelf ej skrifva, bör fullmagten med trovärdige vittnen styrkt vara.

Telegram, bestyrkt af vederbörande telegraftjensteman och annan trovärdig person, gälle ock såsom fullmagt.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm i Januari 1869.

A. Rydberg.

N:o 67.

Af Herr **A. Rydberg**: Med förslag till ändringar i gällande rese-reglemente.

Samhällets sträfvan bör derpå gå ut, att såväl Statens tjensteman som den enskilde bör hafva sin ordentliga bergning och en billig ersättning för fullgjorda värf; men icke har man tagit denna regel till rättesnöre vid bestämmandet af en mängd tjenstemäns löner och rese-ersättningar. Man tyckes hafva förgätit, vid dessa resereglementens upprättande, att tjenstemannen har dessutom sin fulla lön, enär man, utom skjutsersättningen, tillerkänt honom ganska betydliga inkomster i trak-tamente, likasom han ej af sin bestämda lön skulle kunna njuta sin ordentliga bergning; och denna lön har på de sednare tiotalen blifvit så rundligt tillökad, att Representationen ej bör rygga tillbaka att göra några inskränkningar samt, i någon mån, begränsa det förhatliga sportelsystemet. Mången tjensteman och liktänkande med honom kan påstå, att det vore ett våld att fråntaga honom dessa sportler; men då bör grundlagen sättas honom i hand och 47 § af Regeringsformen honom anvisas. Vid genomläsandet af denna paragraf finner han nogsamt hvad han sig har att efterrätta, nemligen att han har att utföra de värf, som honom anbefallas. Han

bör